

הוועידה השנייה של תנועת העולם הזה — כו

כוחו

של

דגל

דגל פלסטין
בשיא נאום הפתיחה שלף אורי אבנרי את הדגל הפלסטיני, הירוק לבן שחור, בעל המשולש האדום, הכריז: "נוציא דגל זה מידי אויבינו, ונשים אותו בידי הפלסטינים המוכנים לשלום. במקום רימון — לחיצת יד!"

ההצבעה המכרעת
נערכה על מילה אחת: "בתנאי". ברוב מכריע קיבלה הוועידה את עמדת ההנהלה, שקבעה כי ישראל תעודד את הקמת המדינה הפלסטינית "בתנאי" שזו תהיה קשורה מראש באמנה בטחונות, מדינית וכלכלית עם ישראל, בניגוד לדיעה שתמכה בהקמת מדינה פלסטינית בלי כל תנאי כזה, תוך נסיגה של כוחות צה"ל מתוך השטחים שנכבשו במלחמת ששת הימים.

מ תקיפה נעזיבים מופו, כימאי ורואה חשבון מחיפה, רקדנית, יהלומן, מסגר, עורכי דין, מורה למתימטיקה מחל-אביב, מנהל קולנוע מבתיים, פועלי-בנין מאור-יהודה, סטודנטים ואקדמאים מירושלים, רו פא מנתניה, סופר ומחנך מהקריות, חיילים המשרתים בחלקים שונים של הארץ, גנן, אחות, מהנדסים, חקלאים וסוחרים מצאו את עצמם יושבים זה ליד זה באולם קול-נוע תכלת בתל-אביב, במשך סוף-השבוע האחרון. לכולם היה מכה-משותף: הם היו צירים בתעידה השנייה של תנועת העולם הזה — כוח חדש — הגוף המדיני הצעיר בארץ.

התנועה שלא היו מגויסים — ולעתים אלה מבין המגויסים שיכלו להוסיף למספר שעות — ישבו בדיונים כמעט רצופים, במשך ימים שלמים. עם סגירת מיצרי טי ראן, נעשתה השאלה בוערת: מה צריכה להיות עמדתה של התנועה כלפי מלחמה אפשרית? האם יכולה תנועה זו — המזוהה עם מאבק בלתי-מתפשר לשלום — האם היא יכולה לתמוך במלחמה?

"איננו כת קטנה, היכולה להתחמק מן ההכרעה ולשתוק", הסביר אבנרי, "היינו חייבים לומר בפירוש: האם אנתנו תומכים במלחמה המתקרבת ובאה? ציפו לתשובה מפינו, גם בארץ וגם בחוץ-לארץ!"

תוצאות הדיונים הללו באו לידי ביטוי בנאומו של אבנרי בכנסת, כשבועיים לפני התחלת הקרבות. תמצית הנאום: אין אנו יכולים להשלים עם חיסול המדינה. הוא הוסיף: "יש גישה על-לאומית, או אנטי-לאומית, האומרת כי שלום חשוב יותר מהמדינה. כי למען השלום — מותר חיסול המדינה. לשלום כזה — אני אי-שית איני מוכן. ב-1967 האמנתי שאפשר היה למנוע את המלחמה. אבל ברגע שעי-מדנו בפני הברירה: קיום המדינה או מלחמה — יצאנו למלחמה."

לכן הצביע בעד כינון ממשלת הליכוד הלאומי — למרות שהודיע כי הסיעה נגד ארת באופוזיציה.

הוועידה דנה ואישרה:

- 1 הוועידה מקבלת את ראשי הפרקים שהונחו על שולחנה.
- 2 הוועידה מגנה את התעמולה למען סיפוח ה-שטחים, המנתחלת בארץ על-ידי גורמים, ש-חלק מהם הוא בעל צביון פאשיסטי.
- 3 הוועידה קוראת לממשלה לפתוח מייד במיב-צעים חד-צדדיים להתחלת יישוב הפליטים.
- 4 הוועידה מתנגדת לכל התחלות יהודית בשט-חים המוחזקים, ורואה בה מיכשול חמור בדרך להידברות עם העם הפלסטיני, ולחשכ-נת שלום במרחב.
- 5 הוועידה מביעה את דעתה שהמשך קיום ממשלת הליכוד הלאומי, שאינה מסוגלת לקבל החלטה חיובית להסדר בעיית ארץ-ישראל, פוגע באינטרסים של המדינה ובבט-חונה. המשך המצב הנוכחי של חוסר-החלטה גורם להגברת פעולות הטרור.
- 6 הוועידה קובעת כי אין פתרון צבאי לבעיית מלחמת החבלה של בני העם הפלסטיני, וכי רק פתרון מדיני, לפי תוכנית-השלום של ה-תנועה, ימנעו אסקלציה של המלחמה, העלו-לה להיות הרתי-אסון לשתי האומות גם יחד.
- 7 הוועידה מביעה התנגדות חריפה לשיטת ה-עונשים הקולקטיביים בשטחים המוחזקים
- 8 כגון פיצוץ בתים, וכן לפעולות כגון הגליית אישים, גירוש תושבים, מעצרים מינהליים ו-שאר פעולות הסותרות נוהלים של מדינת-חוק. יחד עם זאת מביעה הוועידה הערכה לכל הגורמים שהנהיגו בשטחים המוחזקים מישטר ליברלי, כגון זרם חופשי של בני-אדם וסחרות על-פני קו שבתת-הנשק.
- 9 הוועידה מביעה התנגדות נמרצת למזימה ל-העלאת אחוז החסימה בבחירות לכנסת, ש-כוונתה להביא לחיסול אופוזיציה ממשית בי-מדינה ולמניעת התמודדות חופשית של רעיו-נות, בשעה שהמדינה עומדת על פרשת-דרכים גורלית. הוועידה קוראת לכל שוחרי הדמו-קרטיה במדינה לשתף עימה פעולה למיגור מזימה זו.
- 10 הוועידה מביעה אהדה לכל לוחמי החופש והשלום בעולם, ובכללם לסטודנטים הלוחמים לחופש באירופה המזרחית, ולנוער האמרי-קאי המתקומם כנגד מלחמת ויאט-נאם.

הוועידה שולחת ברכה לחיילי צה"ל העומדים על מישמר הגנת המדינה, ומביעה תנחומים לכל המשפחות השכולות, שבניהן ניספו במל-חמה הטראגית בין ישראל ועמי-ערב. קורבנות יקרים אלה מטילים עלינו חובה להגביר את המאבק למען השלום.

***
תה התבקשה הוועידה לאשר את תוכנית השלום של התנועה. תוכנית זו מבוססת על העובדה היסודית, שבארץ אחת חיים שני עמים, ושניהם רואים בארץ השלי-מה — מולדת.

תנועת העולם הזה — כוח חדש רק